

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Ion Guzun

Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Pavel Zamfir în numele condamnatului Crudu Pavel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, în cauza penală în privința lui:

Crudu Pavel Pavel, născut la 04 aprilie 1968, originar din r-nul. Nisporeni, sat. Isaicani, domiciliat în mun. Chișinău, str. Salcîmilor 22/1, ap.25;

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.07.2014 - 11.05.2015;

Instanța de apel: 08.06.2015 - 03.12.2015;

Instanța de recurs: 21.03.2016 -18.05.2016,

Instanța de recurs în anulare:12.08.2016-03.11.2016;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 mai 2015 Crudu P. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei s-a dispus a fi calculat din momentul pronunțării sentinței - 11 mai 2015, incluzîndu-se durata arestului preventiv din 02.04.2014 - 11.05.2015.

Măsura preventivă aplicată în privința lui Crudu P. - arestul, a fost menținută pînă la intrarea în vigoare a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Crudu P. la 10 martie 2014, aproximativ la ora 17:30 min. aflîndu-se într-o casă de vară situată pe teritoriul IP „Izvoraș” din com. Bubuieci, mun. Chișinău, în urma unui conflict prealabil apărut cu cet. Bezedica Gr., intenționat urmărind scopul vătămării₁

integrității corporale a ultimului, ia aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora acesta peste câteva zile a decedat. Astfel, cauzându-i cet. Bezedica Gr., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 555 din 13.03.2014 vătămări corporale grave, care au dus la decesul victimei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, adică *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății persoanei, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către avocatul Malanciuc I. în interesele inculpatului Crudu P., precum și de însuși inculpat.

3.1. Inculpatul a solicitat achitarea sa, motivând cererea prin aceea că în cadrul procesului penal i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece nu au fost audiați martorii solicitați de dînsul, de asemenea nu au fost prezentate probe pertinente, care ar confirma indubitabil vinovăția sa de cele incriminate. Inculpatul a menționat că se consideră nevinovat, iar în cadrul urmăririi penale a fost influențat să semneze careva acte, esența cărora nu îi era clară.

3.2. Avocatul Malanciuc I. acționînd în interesele inculpatului Crudu P., a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu încadrarea acțiunilor imputabile lui Crudu P. conform prevederilor din art. 78 Cod Contravențional și cu încetarea cauzei contravenționale în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În motivarea apelului declarat, avocatul a indicat că consideră sentința nelegitimă, urmînd ca acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art. 78 Cod Contravențional. Apelantul a menționat că instanța de fond nu și-a motivat suficient soluția, luînd la bază probe indirecte, cum ar fi: declarațiile martorului Carmazan L., Braguța V., Braguța O. Consideră că urmează să se țină cont de faptul că în ședința de judecată s-a constatat că locuitorii satului Bîc aveau pică pe Bezedica Gr. din cauza furturilor permanente din gospodăriile lor și nu se exclude că unii din ei au contribuit la vătămarea părții vătămăte. În cazul dat, nici organul de urmărire penală, nici instanța de judecată nu și-au manifestat interesul de a fi examinată cauza sub toate aspectele.

Ulterior, în ședința de judecată a instanței de apel avocatul Malanciuc I. a declarat apel suplimentar în interesele inculpatului Crudu P., renunțînd la solicitarea sa din apelul inițial de încadrare a acțiunilor inculpatului în baza art. 78 Cod contravențional și solicitînd recalificarea faptei lui Crudu P. în baza art. 157 Cod penal.

În susținerea acestei poziții, avocatul a invocat că intenția lui Crudu P. de a-i provoca lui Bezedica Gr. leziuni corporale grave nu a fost demonstrată nici în faza acțiunilor de urmărire penală, nici la examinarea cauzei în instanța de fond.

Din conținutul probelor administrate rezultă că leziunile cauzatoare de moarte, indirect, sunt cele hemoragice cerebrale, dar ele au apărut în timp, prin aplicarea unor lovituri relativ simple, cu pumnii, deoarece lipsesc careva fracturi osoase la nivelul craniului, nasului, mandibulei etc., pe fon patologic. Bezedica Gr. era bolnav, despre ce Crudu P. nu cunoștea și asta constituie o circumstanță atenuantă.

Apelantul a indicat că fiind om al străzii, Bezedica Gr. suferea de alcoolism cronic și ciroză hepatică, avea o structură a organismului deficitară, precară și o îmbătrânire precoce, la vârsta de 51 ani posedă ateroscleroză cerebrală evidentă. Victima era bolnavă de ciroza hepatică - o maladie, care produce o fragilitate vasculară crescută a vaselor de sânge, încât la cel mai mic traumatism apar hemoragii externe sau interne. Faptul că victima era fizic foarte slab se demonstrează și prin procesul-verbal de confruntare din 11.06.2014 dintre Bragăța L. și Crudu P. Stînd culcat pe pat, așa cum se arată și în procesul-verbal de audiere în calitate de bănuț din 02.04.2014, numai din pumnii lui Crudu P., Bezedica Gr. de la o înălțime relativ mică, cade și se lovește cu capul de podea (fracturi lipsesc) și totuși timp de 2-3 zile sîngerarea (hemoragia) picătură cu picătură a continuat, pînă ce a constituit volumul de sânge critic intracranian, după care a căzut în stare de comă cerebrală și a survenit decesul.

Apărarea consideră că numai în așa circumstanțe a survenit decesul lui Bezedica Gr., și în principiu este de acord cu raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 295 în partea ce se constată decesul ultimului, totodată considerînd că în cazul dat experții medico-legiști au ignorat totalmente gravitatea maladiilor de care suferea victima.

Astfel, avocatul a solicitat rejudecarea cauzei conform prevederilor stabilite pentru prima instanță cu reîncadrarea acțiunilor lui Crudu P. în baza art. 157 Cod penal, deoarece nu a fost demonstrat că Crudu P. ar fi avut intenția de a-i provoca victimei vătămări corporale grave, tot așa cum nu cunoștea de faptul că el suferea de ciroză hepatică și a-i stabili o pedeapsă non-privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, apelurile avocatului Malanciuc I. declarat în numele inculpatului, precum și cel declarat de Crudu P., au fost respinse, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului și făcînd

o încadrare justă a acțiunilor acestuia în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Instanța a menționat că nerecunoașterea vinei de către inculpat, o apreciază ca o metodă de apărare, de eschivare de la răspunderea penală și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei penale, deoarece este un drept a-l său, iar vinovăția lui trebuie să fie dovedită de către acuzatorul de stat prin probe.

Analizând solicitarea inculpatului referitor la achitarea sa și cele ale avocatului Malanciuc I. în interesele lui Crudu P. cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 78 Cod contravențional, după care în baza art. 157 Cod penal, instanța de apel le-a considerat nejustificate și neîntemeiate, din următoarele considerente.

La caz, s-a constatat cu certitudine că Crudu P. se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale care a provocat decesul victimei Bezedica Gr., prin urmare, în acțiunile inculpatului Crudu P. sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că deși în instanța de fond inculpatul a pledat nevinovat și nu a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale, în ședința Curții de Apel a recunoscut semnătura sa de pe procesul-verbal nominalizat și a confirmat că a depus asemenea depoziții și că l-a lovit pe Bezedica Gr. de câteva ori dar nu l-a omorât.

De asemenea, s-a considerat că instanța de fond a ajuns la concluzia justă referitor la faptul că argumentele inculpatului precum că a recunoscut vina de la bun început la urmărirea penală, deoarece a fost amenințat de colaboratorii de poliție și impus să semneze declarațiile nu și-au găsit confirmare, ceea ce se demonstrează prin ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 29 iulie 2014 pe pretinsul fapt al aplicării violenței psihice în privința lui Crudu P., declarațiile acestuia fiind date cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, cu atât mai mult că potrivit procesului verbal de audiere a bănuitului din 02.04.2014, acesta a relatat în detalii cum i-a aplicat lovituri victimei, în prezența apărătorului său și nu a obiectat nici inculpatul, nici avocatul.

Faptul că inculpatul în ședința de judecată a dat declarații ce nu corespund adevărului se confirmă și prin divergențele referitoare la ziua în care l-a văzut ultima dată pe Bezedica Gr., în ședința Curții de Apel indicând că l-a văzut ultima dată la 06.03.2014, iar în cadrul urmăririi penale declarând că ultima dată l-a văzut la data de 10.03.2014. Vinovăția inculpatului se demonstrează cert prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată.

Totodată, nu este fundamentat argumentul avocatului referitor la faptul că Crudu P. nu cunoștea despre maladiile inculpatului, ceea ce constituie o circumstanță atenuantă, deoarece această circumstanță nu se regăsește în cele enumerate în art. 76 Cod penal, dar nici nu prezintă relevanță coroborat cu împrejurările speței, cu atât mai mult că însuși apelantul invocă că Bezedica Gr. era foarte slab fizic, avea o structură a organismului deficitară, precară și o îmbătrânire precoce, respectiv aceste circumstanțe au fost cunoscute inculpatului.

În această ordine de idei, instanța a considerat că în acțiunile lui Crudu P. se regăsește atât latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penai, fiind atestată atât fapta prejudiciabilă, aplicarea de către inculpat a multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului lui Bezedica Gr., cât și consecințele negative manifestate prin vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății care, la rîndul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave - decesul victimei, fiind probată cert legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și decesul lui Bezedica Gr. prin rapoartele de expertiză medico-legală anexate la materialele dosarului, coroborate cu celelalte probe ale cauzei penale.

Totodată, a fost demonstrată latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal fiind evidentă intenția lui Crudu P. față de urmările prejudiciabile primare -prin tendința de a-i aplica intenționat lovituri părții vătămăte și a se răzbuna pentru faptul că acesta i-a sustras careva bunuri și iepuri, dar și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare survenirea decesului or, Crudu P. nu a manifestat intenția de a-l omorî pe Bezedica Gr. Astfel, circumstanțele menționate combat argumentele avocatului precum că în acțiunile inculpatului nu se conține nici latura obiectivă, nici cea subiectivă a infracțiunii de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății care sunt periculoase pentru viață și care au provocat decesul victimei.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a conchis că vinovăția lui Crudu P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal este demonstrată pe deplin, iar solicitarea inculpatului cu privire la achitarea sa nu are nici un suport de fapt și de drept, motiv pentru care instanța de apel a respins apelul declarat de inculpatul Crudu P. ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

Potrivit textului apelului declarat de avocatul Malanciuc I. în interesele inculpatului, sa solicitat reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal. Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în cererea de apel, instanța a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul recalificării acțiunilor lui Crudu P. din următoarele considerente.

Unul din semnele laturii obiective a art. 157 Cod penal, *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, constă în urmările prejudiciabile sub formă de vătămare gravă ori medie a integrității

corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, în timp ce în cazul dat urmarea prejudiciabilă reprezintă vătămarea intenționată gravă a sănătății, soldată cu decesul persoanei.

În acest sens, instanța de apel a subliniat că infracțiunea prevăzută la art. 157 Cod penal nu poate avea urmări prejudiciabile exprimate prin decesul victimei, or, lipsirea de viață din imprudență trebuie să fie calificată în conformitate cu art. 149 Cod penal, iar prin cele expuse anterior s-a demonstrat cert că Crudu P. a avut intenție directă de a-i aplica lovituri victimei, fapt reflectat elocvent în declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale.

Totodată, instanța de apel a specificat că, conform părții descriptive a sentinței, instanța de fond la stabilirea termenului pedepsei a ținut cont de prevederile art. 3, 6-7, 61-62, 75-76 Cod penal, de caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise de Crudu P., infracțiunea săvârșită de inculpat făcând parte din categoria celor deosebit de grave, de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, fiind caracterizat satisfăcător la locul de trai, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante în cauză. În asemenea circumstanțe, instanța de fond a considerat în mod corect ca fiind oportună și eficientă în sensul corectării și reeducării inculpatului, stabilirea pedepsei minime, sub formă de 12 (doisprezece) ani închisoare, statuînd corect că anume această pedeapsă va atinge scopul legii penale.

6. Nefiind de acord cu hotărârile adoptate în cauză de către instanțele de fond, avocatul Malanciuc I. acționînd în numele inculpatului Crudu P. le-a contestat cu recurs ordinar, prin care solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pentru înlăturarea erorilor admise.

În susținerea recursului recurentul a invocat:

- cauza nu a fost examinată sub toate aspectele și în mod obiectiv, iar probelor administrate nu li s-a dat o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, ajungîndu-se incorect la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal;

- ambele instanțe judecătorești au stabilit în lipsa probelor, bazîndu-se doar pe presupuneri, că Crudu P. era în conflict prealabil cu victima Bezedica Gr. și intenționat urmărind scopul vătămării integrității corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora ultimul peste cîteva zile a decedat;

- luînd act de raportul de expertiză nr. 295 din 28.10.2015 a suspectat experții medico-legiști în unele nereguli din concluzia lor, deoarece în încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel din 02 iulie 2015 nu se pune în sarcina experților de a constata se află în legătură cauzală maladiile de care suferea victima cu decesul și au putut influența sau nu asupra decesului lui Bezedica Gr. și ne mai avînd încredere în

experții de la Centrul de Medicină Legală de urgență. Respectiv apărătorul, prin intermediul cunoșcătorilor, s-a deplasat la Suceava, România, unde a fost consultat de medicii-legiști de pe loc, iar în urma consultărilor a și depus o cerere de apel suplimentară, căreia nu i s-a dat nici o apreciere, deși era sigur că urma să fie apreciată pozitiv, de aceea consideră că experții medico-legiști din Moldova și-au depășit atribuțiile dînd răspuns la o întrebare care nu a fost pusă în sarcina lor agravînd situația condamnatului;

- instanța de apel nu a reacționat la faptul că victima, fiind om al străzii suferea de alcoolism cronic și un șir de maladii care produc o fragilitate vasculară crescută a vaselor de sînge, încît la cel mai mic traumatism apar hemoragii externe sau interne. Despre faptul că victima era fizic foarte slab este demonstrat și prin procesul-verbal de confruntare din 11.06.2014 dintre Braguța L. și Crudu P. (f.d. 148);

- atît instanța de fond, cît și instanța de apel au ignorat dreptul la un proces echitabil, consfințit în articolul 6 din CEDO, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției-drepturi fundamentale prevăzute în articolele 20 și 21 din Constituție, care enunță preeminența principiului supremației dreptului.

- atît în ședința instanței de fond, cît și în cadrul examinării apelului s-a solicitat să fie audiat suplimentar martorul Braguța V., care a dat depoziții fiind în stare de ebrietate, la ce nu s-a reacționat nici într-un mod.

În drept, titularul recursului și-a întemeiat cererea pe prevederile art. 444, 449, 450 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționînd că recurentul se referă la starea de fapt a cauzei și la chestiunea de apreciere a probelor, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, iar instanța de apel just a conchis asupra vinovăției lui Crudu P. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016 s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de recurs a reiterat că recurentul nu a invocat expres vreun temei de drept, din cele exhaustiv stipulate de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă a menționat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a dat o apreciere eronată probatoriului administrat, iar în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal în baza căruia Crudu P. a fost condamnat, acestea fiind caracteristice erorilor prevăzute de pct. 6) și 8) ale normei menționate.

Cu privire la criticele recurentului precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Crudu P. și nu a dat

răspuns la toate argumentele invocate de partea apărării, Colegiul penal a amintit că, motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod obligatoriu expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîri penale, de altfel, așa cum s-a procedat și în cauza de față. Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice imputabile inculpatului prin rechizitoriu, corect fiind reținută încadrarea juridică în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, motivînd just decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală care cuprinde temeiturile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor avocatului în interesele inculpatului, precum și cel a lui Crudu P., cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

Referitor la criticile recurentului cu privire la greșita reținere, pe baza stării de fapt, a vinovăției inculpatului în baza art. 151 Cod penal, Colegiul a menționat că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Colegiul penal, verificînd suplimentar materialele dosarului, a specificat că, judecînd apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvîrșit infracțiunea nominalizată supra în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Cu privire la alegațiile avocatului privind faptul că atît în ședința instanței de fond, cît și în cadrul examinării apelului, s-a solicitat să fie ascultat suplimentar martorul Braguța V., care a dat depoziții fiind în stare de ebrietate, iar instanțele nu au reacționat în nici un mod, Colegiul penal a constatat că, la etapa judecării apelului avocatul Malanciuc I. a înaintat în cadrul ședinței de judecată din data de 02 iulie 2015 un demers de a fi audiat suplimentar martorul Braguța V., după care, instanța a admis demersul respectiv, iar martorul menționat a fost citat conform rigorilor legii în acest sens, ceea ce se confirmă prin avizul anexat la actele cauzei de la fila dosarului 117, vol. II. Ulterior, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 03 decembrie 2015, s-a constatat că avocatul Malanciuc I. ia comunicat instanței că l-a căutat pe martorul Braguța V., de mai multe ori, dar nu l-a găsit. Respectiv, instanța punînd în discuție această chestiune, a respins demersul avocatului, susținînd

poziția procurorului, care a comunicat că martorul nominalizat a fost audiat în cadrul urmăririi penale și în prima instanță, de asemenea a fost efectuat proces-verbal de confruntare între martorul respectiv și inculpat, prin urmare instanța de apel a indicat expres că, atât inculpatul cât și apărătorul acestuia au avut posibilitatea de a adresa întrebări și de a clarifica toate circumstanțele învinuirii incriminate lui Crudu P., ceea ce nu constituie o încălcare a careva drepturi ale inculpatului.

Mai mult ca atât, la finisarea cercetării judecătorești, atât inculpatul Crudu P., cât și avocatul acestuia au confirmat că consideră posibil finisarea cercetării judecătorești și careva completări la aceasta nu au.

Colegiul penal a mai menționat că, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și cea de apel și, căroră instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

9. Avocatul Pavel Zamfir în numele condamnatului a depus recurs în anulare, solicitînd casarea hotărîrilor menționate și dispunerea rejudecării cauzei, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că:

- sentința instanței de fond se axează în exclusivitate pe declarațiile a 3 martori, date în ședința de judecată: Braguța Vasilii (f.d. 2, Vol. II), Braguța Lilia (f.d. 210, Vol. I) și Carmazan Lilia (f.d. 201, Vol.I), însă, contrar prevederilor art. 8, 27, 96, 101 Cod de procedură penală declarațiile acestor martor nu au fost verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Cu atât mai mult, că aceste declarații conțin aspecte controversate, care se referă la data, locul și alte circumstanțe ale comiterii infracțiunii, precum și combat data decesului victimei, stabilită prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 555 din 13 martie 2014;

- organul de urmărire penală nu a întreprins nici o acțiune de stabilire a persoanei, cu care Bezedica a avut conflict în seara de 10 martie, aproximativ la ora 21.00, fapt confirmat de către martorul Carmazan L.;

- instanțele de judecată nu au stabilit cert data decesului victimei, limitîndu-se la sintagma "peste cîteva zile", iar astfel de abordare simplistă a circumstanței esențiale, ziua decesului, nu se încadrează în prevederile art. 96, 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu și-a motivat aprecierea critică a declarațiilor martorului Bălan Ion, care a fost audiat în ședința de judecată, la cererea părții apărării;

- în motivarea soluției, instanța de fond a invocat și raportul de expertiză medico-legală nr. 555 din 14 martie 2014, potrivit concluziilor căruia, "trauma

asociată a capului și toracelui a fost cauzată cu 2-3 zile înainte de deces", astfel, expertul medico-legis nu dă răspuns la întrebarea privind data și ora decesului lui Bezedica. Necăținând la acest fapt, instanțele de judecată au pus la baza condamnării anume acest Raport. Nici instanța de fond și nici cele ierarhic superioare nu au cercetat și apreciat raportul de expertiză medico-legală sub nr. 65-555 D din 08 mai 2014, care are o importanță definitivă la stabilirea datei și orei decesului victimei. Astfel, potrivit concluziilor acestui Raport, "*conform datelor din Procesul-verbal de cercetare la fața locului putem presupune, că decesul cet. Bezedica Grigore a survenit cu nu mai mult de 48 de ore înainte de expertiza medico-legală din secția Tanatologică*".

Prin urmare, o simplă analiză a concluziilor date în cele două Rapoarte medico-legale denotă, că decesul lui Bezedica a survenit la 12 martie 2014 (cu 48 de ore înainte de expertiza din secția Tanatologică, efectuată la 14 martie 2014), iar leziunile corporale au fost aplicate între 09 și 10 martie 2014 și nicidecum pe 10 martie, ora 17.00, cum s-a concluzionat în sentință;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 martie 2014, nu este menționat în lista probelor, deși însă reprezintă, pe astfel de cauze, un act procesual definitiv și din care rezultă, că cadavrul celui decedat a fost deja identificat, acesta fiind Bezedica Grigore. Cum a fost identificată, de către colaboratorii poliției, personalitatea celui decedat în procesul cercetării la fața locului, constituie o enigmă. Astfel, acest proces-verbal a fost întocmit cu grave abateri de la prevederile art.118, 120 Cod de procedură penală. Din conținutul Ordonanței ofițerului de urmărire penală Samoilă D., din 13 martie 2014 privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale, de asemenea rezultă, că cadavrul a fost depistat fără careva semne de moarte violentă. Această concluzie se desprinde din conținutul Raportului de expertiză medico-legală nr. 555, compartimentul "*Circumstanțele cazului*";

- raportul de expertiză medico-legală nr. 357 din 13 mai 2014 nu i-a fost comunicat lui Crudu P., acesta fiind lipsit de dreptul de a obiecta sau/și cere o expertiză suplimentară;

- ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț emisă de către ofițerul de urmărire penală D.Samoilă la 02 aprilie 2014 (f.d. 92, Voi. I), nu conține date referitoare la circumstanțele comiterii faptei anume de către Crudu P., iar în dispozitivul acestei ordonanțe nu se indica calificativul infracțiunii imputate. Prin aceste omisiuni, lui Crudu i-a fost încălcat dreptul prevăzut de ar. 64 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală - să știe de ce este bănuț;

- în decizia instanței de apel declarațiile martorilor date în instanța de fond nu au fost verificate, dar numai citate, fiind reproduse integral în textul deciziei;

- în apelul și recursul declarat de către avocatul I.Malanciuc au fost abordate o serie de neconformități ce țin atât de circumstanțele cauzei, cât și de concluziile rapoartelor medico-legale, în special, ce țin de maladiile depistate la Bezedica și

legătura cauzală a acestora cu decesul survenit, însă atât instanța de apel, cât și cea de recurs nu au combătut argumentele invocate de către partea apărării și nu au dar răspunsuri certe la întrebările dezbătute.

În contextul celor relatate mai sus recurentul a menționat că, în speță în afară violării dreptului la un proces echitabil garanta de art.6 CEDO, instanța de recurs a neglijat și art. 13 CEDO, prin faptul, că urma să se expună integral asupra tuturor motivelor invocate.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul condamnatului, menționând că autorul nu a respectat cerințele legale și a ignorat prevederile art. 455 alin. (2) pct.7 Cod de procedură penală și nu a invocat concret unul din temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală, solicitând inadmisibilitatea recursului în anulare, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit alin. (3) art. 456 Cod de procedură penală, în cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, completul format din 5 judecători este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului înaintat prin decizie motivată adoptată în unanimitate.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44) al aceluiași Cod, art. 4§2 al Protocolului nr. 7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prevederile pct. 44) art. (6) Cod de procedură penală determină ca *viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.*

În acest context, Colegiul reiterează că una din cerințele esențiale la declararea recursurilor în anulare este motivarea acestora din punct de vedere al prezenței erorilor de drept comise la judecarea cauzei, care cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată, vicii care în opinia avocatului P. Zamfir comise la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel și recurs ordinar și care în opinia Colegiul nu se confirmă.

Analizând legalitatea hotărârilor atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul

penal reține că, instanțele judecătorești corect au stabilit încadrarea juridică a acțiunilor condamnatului în baza art. 154 alin. (4) Cod penal și vinovăția acestuia a fost dovedită prin cumulul de probe, care în ședințele de judecată a instanței de apel, au fost verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În ce privește argumentele invocate de recurent, privind dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției lui P. Crudu, acestea au format obiect de examinare în instanțele de apel și de recurs, căroră, le-au fost date o motivare corespunzătoare și argumentată, expusă la pct. 5 și 8.1. ale prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs în anulare, a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, motivele invocate de recurent nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 453 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de ultimul nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Totodată, instanța de recurs respinge ca nefondat argumentul recurentului referitor la posibilitatea aplicării loviturilor victimei la 10 martie la ora 21.00 de către persoane necunoscute dar nu de către condamnatul P. Crudu aproximativ la 17.30, or din declarațiile martorilor audiați s-a confirmat faptul că P. Crudu deseori îl bătea pe G. Bezedica, iar ora comiterii infracțiunii este indicată în învinuire aproximativ. Mai mult ca atât fiind audit în calitate de bănuț, P. Crudu descrie detaliat cum i-a aplicat lovituri victimei la 10.03.2014, iar ulterior neagă vinovăția sa. Ulterior, în cadrul instanței de apel a recunoscut semnătura de pe procesul verbal de audiere în calitate de bănuț și confirmă depozițiile sale, menționând că a fost impus să recunoască cele declarate deoarece a fost amenințat de către colaboratorii de poliție, fapt, care fiind verificat, nu s-a confirmat potrivit ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 29.07.2014. Totodată, Colegiul reține că din declarațiile martorului L.Carmazan se confirmă că la 11.03.2014, după ce V. Braguța i-a comunicat că la găsit pe Bezedica în casa unde locuia abia răsufflând, ea l-a telefona pe P.Crudu și i-a comunicat despre starea lui Bezedica, la care Crudu o suna insistent și se interesa detaliat de stare lui ultimului, apelurile telefonice fiind efectuate de către acesta inclusiv până la 12.03.2014, situație confirmată și de martorul V. Braguța. În atare împrejurări devine clar de ce Crudu așa insistent se interesa de starea lui Bezedica, dacă inițial a declarat că doar i-a aplicat două palme victimei, ulterior în cadrul discursului în instanța de fond a declarat că doar a intrat în casă și strigând i-a spus să aducă iepurii, or, declarațiile condamnatului referitor la aplicarea loviturilor cât și la data când l-a văzut el ultima dată pe Bezedica sunt contradictorii la orice etapă a procesului.

Colegiul nu v-a susține nici argumentele recurentului referitor la contradicțiile din declarațiile martorilor, deoarece acestea sunt consecutive pe tot parcursul

procesului penal, iar referitor la declarațiile martorului Balan Ion precum că instanța de apel nu și-a argumentat aprecierea critică a acestora, instanța de recurs atestă că argumentarea deplină se regăsește în decizia Curții de Apel pe care o susține integral și anime: „*Colegiul penal subliniază că declarațiile acestui martor nu constituie o probă directă, concludentă și utilă, martorul relatînd cele auzite de la inculpat, motiv pe care instanța de apel consideră că aceste declarații nu demonstrează nevinovăția lui Crudu Pavel în comiterea infracțiunii imputate*”

Nu și-au găsit confirmate nici alegațiile recurentului precum că instanțele de judecată nu au stabilit cert data decesului victimei, or la baza hotărîrilor au fost puse rapoartele de expertiză efectuate la caz, care indică că leziunile corporale au fost cauzate victimei cu 2-3 zile înainte de deces. În raportul de expertiză medico-legală nr. 65-555 D din 08 mai 2014, care este efectuat în baza raportul de expertiză medico-legală nr. 555 din 14 martie 2014, se specifică: "*conform datelor din Procesul-verbal de cercetare la fața locului putem presupune, că decesul cet. Bezedica Grigore a survenit cu nu mai mult de 48 de ore înainte de expertiza medico-legală din secția Tanatologică (nr. 555 din 14 martie 2014)*".

Referitor la:

- procesul verbal de cercetare de la fața locului din 13.03.2014 precum că a fost întocmit cu grave încălcări de procedură;

- ordonanța ofițerului de urmărire penală Samoilă D. din 13 martie 2014 privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale, din care rezultă că cadavrul a fost depistat fără careva semne de violență;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 357 din 13 mai 2014 nu i-a fost comunicat lui Crudu P., acesta fiind lipsit de dreptul de a obiecta sau/și cere o expertiză suplimentară;

- ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț emisă de către ofițerul de urmărire penală D.Samoilă la 02 aprilie 2014 (f.d. 92, Vol. I), nu conține date referitoare la circumstanțele comiterii faptei anume de către Crudu P., iar în dispozitivul acestei ordonanțe nu se indica calificativul infracțiunii imputate. Prin aceste omisiuni, lui Crudu i-a fost încălcat dreptul prevăzut de ar. 64 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală - să știe de ce este bănuț;

Colegiul atestă că aceste acte procedurale, care în opinia recurentului nu au fost apreciate pertinent, iar altele au fost întocmite cu încălcări de procedură, nu au fost obiect de discuție la etapa apelului și recursului ordinar, și nici nu au fost invocate la etapa finisării urmăririi penale cînd inculpatul și avocatul acestuia au făcut cunoștință cu materiale cauzei.

Prin urmare, cu privire la criticele recurentului precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Crudu P. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de partea apărării, care au fost abordate și în cererea de recurs ordinar, Colegiul va susține poziția instanței de recurs ordinar

în acest sens și anume că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, de altfel, așa cum s-a procedat și în cauza de față. Fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice imputabile inculpatului prin rechizitoriu, corect fiind reținută încadrarea juridică în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Totodată, cu referire la cumulul de motive invocate în prezentul recurs în anulare, Colegiul penal conchide că sunt irelevante în cadrul unui recurs în anulare, or, aceste circumstanțe constituie o opinie eronată a recurentului ce manifestă un dezacord cu aprecierea probelor, în condițiile în care, asemenea critici nu pot constitui temei de recurs în anulare, or aprecierea probelor constituie o prerogativă exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs în anulare examinează cauza numai sub aspectul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. În același context, se reține că instanța de recurs ordinar, în corespundere cu prevederile art. 432, 435 Cod de procedură penală și-a motivat corect soluția adoptată în decizia sa prin care a respins ca inadmisibil recursul ordinar și a menținut hotărârea contestată, argumente pe care instanța de recurs în anulare le acceptă și le însușește, or, conform prevederilor art. 453, 455 Cod de procedură penală, una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei și care poate constitui un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată, iar cele invocate de recurent nu denotă careva erori esențiale de drept, care ar fi afectat hotărârile atacate.

Totodată, instanța de recurs reține că instanțele de judecată, prin hotărârile sale au oferit răspunsuri la argumentele esențiale ale apelului și recursului ordinar declarat și tot aici, e de menționat că reieșind din jurisprudența CEDO, nu este necesar să existe un răspuns la fiecare argument avansat de părți, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*Suominen c. Finlandei* (2003) § 37,

Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Prin urmare, Colegiul consideră că instanțele de apel și recurs prin hotărârile adoptate întemeiat au constatat existența faptelor și au prezentat împrejurările de loc, de timp, de mod, de mijloace, scopul în care a fost săvârșită fapta, au făcut o analiză a probelor din care rezultă vinovăția condamnatului, analizând inclusiv apărările formulate cu privire la nevinovăția sa, generând concluzia că a verificat dacă împrejurările reținute de instanța de fond reprezintă adevărul material, complet și cert.

Generalizând cele expuse la caz, instanța de recurs în anulare constată că hotărârile contestate nu sunt afectate de nici un viciu fundamental, fiind conforme prevederilor legale și aceste hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia, deoarece principiul securității raporturilor juridice, consfințit în articolul 6 din Convenție, cere *inter alia* ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea în acest sens hotărârea *Brumărescu vs România din 28 octombrie 1999*).

Așadar, în prezenta speță, Colegiul penal constată că la examinarea recursului în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de apel și recurs care ar indica la existența unui viciu fundamental în cauză ce ar afecta hotărârile irevocabile, iar existența unei alte păreri a recurentului asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În speță, instanța menționează că, condamnatului nu i-a fost lezat dreptul la un „recurs efectiv”, iar argumentul invocat de avocatul său este unul declarativ. În urma celor expuse, se dezbat argumentele recurentului referitor la încălcarea prevederilor art. 6 și 13 CEDO, deoarece procedura legală de judecare a recursului ordinar a fost respectată întocmai.

Potrivit dispozițiilor art. 456 Cod de procedură penală, recursul în anulare este supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art. 431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Luând în considerație concluziile menționate mai sus, se impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Pavel Zamfir în numele condamnatului, ca fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărârilor atacate ca fiind legale și întemeiate.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct.4), 453 alin. (2), 456 Cod de procedură penală. Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Pavel Zamfir în numele condamnatului Crușu Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, în cauza penală în privința lui Crușu Pavel, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 17 noiembrie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Ion Guzun

Iurie Diaconu

